

Mødet den 27. Septbr. 1906.

(For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 279²—1906). Efter Indstilling fra vedkommende Udvalg vedtoges det at ansætte Vilhelmine Olsen, Marie Hansen og Kjerstine Jensen som Rengøringskoner ved det ny **Thing- og Arresthus**, hver med en Løn af 192 Kr. aarlig.
- 2 (J. Nr. 36—1906). I Overensstemmelse med vedkommende Udvalgs Indstilling vedtoges det efter afholdt Licitation at overdrage Vinduespudsningen ved det ny **Thing- og Arresthus** til Glarmester Withen med Hensyn til Byens Lokaler for 70 Kr. og Halvdelen af Fælleslokalerne for 50 Kr., idet Sagen dog for de sidstnævntes Vedkommende vil være at forelægge Amdtsraadet.
3. De foreliggende Andragender om dansk **Indfødsret** fra:
 - a. (J. Nr. 219—1906). Snedkermester Lars Ljungmann og
 - b. (J. Nr. 249—1906). Slagteriarbejder Peter Petersen
 anbefaledes.
4. Det fra Johanne Marie Hammer indkomne Andragende om Fritagelse for **Hundeafgift** bevilgedes.
5. (J. Nr. 244—1906). Fra Ejerinden af Ejendommene Spanien Nr. 9 og Toldbodgade Nr. 22,

Enkefru K. Jensen, var indkommet Besværing over den Gene, der forvoldtes hendes Ejendomme ved, at Firmaet Kampmann, Møller & Herskind paa Ejendommen Spanien Nr. 5--7 har Oplagsplads af Kul og Cokes.

Sundhedskommissionen henstillede, hvorvidt Byraadet efter Omstændighederne i Overensstemmelse med Sundhedsvedtægtens § 34 maatte finde det rigtigt, at der meddeltes det ommeldte Firma Paabud om at opføre et ud mod dets egen Gaard aabent Skur over den Del af Kulpladsens sydlige Del, der benyttes til Oplagsplads for Kul og Cokes.

Det vedtoges at udtale, at Byraadet ikke saa sig i Stand til at meddele det af Sundhedskommissionen ommeldte Samtykke.

6. Det vedtoges at bidrage et Beløb af 400 Kr. til Indkøb af den Generalmajor Kofoeds Bo tilhørende Samling Raderinger, saaledes at Samlingen anbringes paa Statsbibliotheket her i Byen og ikke kan fjærnes derfra uden Byraadets Samtykke.
7. Den fra vedkommende Udvalg foreliggende Indstilling om Tildeling af **Aldersdomsunderstøttelser** tiltraadtes.
8. (J. Nr. 265—1906). Den i forrige Møde forelagte Indstilling angaaende Bortforpagtningen af »**Marselisborg**« forelaa paany til Forhandling.

Lottrup havde i forrige Møde taget Ordet for, at Kommunen eventuelt selv skulde overtage Driften af Marselisborg. Paa Forslag af Hr. Jul. Andersen blev der nedsat et Udvalg for at undersøge Forholdene i Odense, hvor man havde kommunal Drift af en Del af Byens Jorder. Udvalget, af hvilket Taleren var Medlem, havde nu været i Odense, og det havde vist sig, at Forholdene der var saa forskellige fra Forholdene her, at man ikke kunde sammenligne dem. Naar den kom-

munale Drift af Jorden i Odense gav saa stort Overskud, skyldtes det i første Række, at man der havde Renovationsvæsenet ordnet saaledes, at Natrenovationen i stor Udstrækning kunde anvendes til at gøde Jorderne, ligesom de Heste, der ikke i Øjeblikket benyttedes til Renovationskørsel, anvendtes til Landbruget, saaledes at Hesteholdet for dettes vedkommende var gratis. Skulde man her overtage Driften af Marselisborg, vilde dette formentlig koste Byen ca. 30,000 Kr.; i de første 4 Aar kunde man ikke vente noget Udbytte af de omtalte Jorder. Efter den ny Kontrakt skulde Forpagteren holde Jorden i Gødningskraft, og naar denne Bestemmelse overholdtes, kunde man vel vente om 7 Aar at finde Jorden forbedret. Under Hensyn til de anførte Betragtninger var han nu mest tilbøjelig til at anbefale, at man i Øjeblikket opgav Tanken om Selvdrift. — Af den oprindelige Indstilling synes det at fremgaa, at Udvalget kun havde forhandlet med én eneste om Overtagelse af Forpagtningen af Marselisborg. Det forekom ham, at det var lidt uheldigt at anvende en saadan Fremgangsmaade i Stedet for offentlig at udbyde Forpagtningen. Bortset herfra kunde han i Hovedsagen acceptere det udarbejdede Udkast til en ny Forpagtningskontrakt, idet han dog skulde gøre opmærksom paa enkelte Punkter, der formentlig burde ændres. Naar det saaledes om Vedligeholdelsen hed, at Kommunen skulde bekoste den udvendige og Forpagteren den indvendige, var det efter hans Mening lidt vage Udtryk. Der burde derhos udtrykkelig staa i Kontrakten, hvormeget Straatag Forpagteren skulde forny om Aaret. At forlange, at Forpagteren skulde anvende Radsaamaskiner, der endnu var temmelig uprøvede, var efter hans Mening lidt

for strengt. I Stedet for at kræve, at Forpagteren skulde anvende »Bygødning«, der jo ogsaa omfattede Dagrenovation, burde der hellere staa »kvælstofholdig Gødning«. Endelig skulde han henstille, om Erstatningen til Forpagteren for Jord, Kommunen eventuelt tog fra ham, ikke kunde sættes noget lavere, ligesom det formentlig var unødvendigt at beregne en Løn af 1200 Kr. til en Markbetjent.

. Simonsen vilde ikke stille noget direkte Forslag om at give Marselisborg under Kommune-ns Drift, men deraf fulgte ikke, at han var enig i, at Bortforpagtning i Virkeligheden var fornuftigst. Han for sit Vedkommende havde i Odense faaet sin Mening bestyrket om, at man, hvis man ønskede at bringe Gaarden i Kultur, selv maatte overtage Driften af den. At Odense havde et Fortrin ved Ordningen af sine Renovationsforhold, var rigtigt, men den samme Fordel kunde man skaffe sig her, og han vilde finde det ret ufor-svarligt, om man vilde blive staaende ved den nuværende sundhedsfarlige Ordning af Natrenova-tionen, indtil man ad Aare mulig fik W. C. Sy-stemet gennemført for hele Byens Vedkommende. I hvert Tilfælde vilde man fra Slagtehuset, de pro-jekterede Kreaturstalde og Markedspladsen kunde skaffe sig betydelige Mængder Gødning, noget den ny Forpagter naturligvis ogsaa vilde søge at faa fat paa. Nogen Garanti for, at han vilde holde Kreaturer, havde man jo ikke, og man kunde absolut ikke vente, at han vilde forbedre Gaarden. I Odense havde de af deres Jorder en Indtægt af fra 70—110 Kr. pr. Td. Land, og denne Indtægt naaede man udelukkende, fordi Kommunen drev Jorden selv. Idet de ved Selvdraft opnaaede en saa høj Indtægt, drev de ogsaa Prisen for Udleje

af Jorden op, idet de altid kunde henvise til, at de, hvis nogen ikke vilde give den forlangte høje Pris i Leje, selv kunde drive Jorden og saaledes indvinde det større Udbytte. I Virkeligheden var Jorden ved Odense ikke bedre end her, og han tvivlede ikke om, at Selvdriфт ogsaa her vilde kunne bringes til at betale sig. Selvfølgelig vilde man, da Marselisborgs Jorder for Tiden var særdeles udpinte, ikke i de første 4 Aar kunne vente nogen Indtægt for Kommunen ved Driften af dem, idet alle Jorderne skulde have en Omgang Brak, men i Løbet af disse 4 Aar kunde formentlig Jorden kultiveres, og derefter vilde man utvivlsomt indvinde et betydeligt større Udbytte af Gaarden, end der nu var Udsigt til. Under den kommunale Drift var det Meningen, at Arbejdskraften skulde bestaa af 10 Familiefædre. Hvis Løn var anslaaet til 20 Kr. om Ugen. Herved vilde man dels spare Udgifterne til Indretning af Karlekamre, og dels opnaa en bedre Arbejdsstyrke end den, med hvilken en Forpagter formentlig vilde drive Gaarden. Der var som sagt meget, der talte for selv at overtage Driften af Marselisborg og det netop nu — man havde jo for Øjeblikket ogsaa Assurancesummen for de nedbrændte Bygninger til Disposition —, og hvis der havde været Stemning i Raadet for at gaa over hertil, vilde han bestemt have anbefalet det. Naar han ikke absolut vilde modsætte sig, at man bortforpagtede Marselisborg, var det nærmest ud fra den Betragtning, at Jorden derude ikke godt kunde blive ringere end den var; man kunde derfor, naar det skulde være, gerne vente 7 Aar endnu med at overtage Driften af Gaarden, men man maatte være klar over, at dersom man vilde have noget Udbytte af den, maatte man selv drive den.

Mousten var enig med den foregaaende Taler i, at en Forpagter ikke vilde forbedre Jorden i nogen væsentlig Grad. Spørgsmaalet var altsaa dette, om man endnu i 7 Aar vilde lade det gaa som hidtil; det kunde man efter hans Mening daarlig være bekendt. Skulde man bortforpagte, burde man i hvert Tilfælde binde Forpagteren til mindst at holde 80 Kreaturer. Naar der var talt om Radsaamaskiner skulde han sige, at disse ingenlunde var noget nyt og uprøvet, de var kendt allerede for 10 Aar siden.

Filtenborg havde nu som sidst, da Sagen var til Behandling, den Opfattelse, at man stod sig bedst ved at bortforpagte. Man kunde aldeles ikke sammenligne Forholdene her og i Odense, hvor der bl. a. med megen Fordel kunde dyrkes Sukkerroer til Behandling i den ved Byen liggende Fabrik. Udvalget havde ganske vist ikke udbudt Forpagtningen, idet man ikke havde ment, at det vilde være til nogen Nytte. Det var jo almindelig bekendt, at Forpagtningen blev ledig til Maj næste Aar. Foruden Munck havde der kun meldt sig een Mand, der imidlertid kun ønskede at være Bestyrer af Gaarden. Forsaavidt det vedtoges at bortforpagte Gaarden, maatte Udvalget selvfølgelig paatage sig at føre en effektiv Kontrol med, at Forpagteren opfyldte Kontraktens Bestemmelser med Hensyn til Jordernes Dyrkning. Hvad de fra forskellig Side antydede Ændringer angik, kunde Udvalget jo forsøge en Forhandling med den ny Forpagter. Han skulde dog bemærke, at Bestemmelserne om Vedligeholdelse var de i saadanne Kontrakter almindelige, og at Forpagteren selv var indgaaet paa at anvende Radsaamaskiner. — Naar Marselisborg bortforpagtedes, blev det nødvendigt at anvende 3000 Kr. til Istandsættelse af

den ene Bygning og 3000 Kr. til Ombygning af den gamle Hestestald, hvori der skulde indrettes Karlekamre. — Han skulde endelig gøre opmærksom paa, at man i Odense ved Udlejning af Havelodder havde den Ordning, at der var dannet et Selskab, der overtog og havde Ansvaret for hele Arealet og igen forhandlede med de enkelte Lejere. Paa den Maade kunde man maaske spare en Markbetjent.

Jakob Jensen beklagede i høj Grad, at Udvalget var kommet omvendt tilbage fra Rejsen til Odense. Det kunde jo imidlertid være, at Tiden var saa langt fremskreden, at man ikke nu kunde faa de nødvendige Planer for Selvdraft udarbejdet og overvejet. Skulde man endnu denne Gang bortforpagte, var den foreslaaede Kontrakt i det væsentlige ganske god. Til Hr. Filtenborgs Bemærkning om de Beløb, der vilde være nødvendige til Byggeforetagender ved Gaarden, skulde han tilføje, at en Del af Pengene vilde gaa til Regulering af Pladsen. Den fra Odense omtalte Ordning angaaende Udleje af Havelodder, kunde han for sit Vedkommende ikke tiltræde.

Udvalgets i forrige Møde foreliggende Indstilling vedtoges i det hele, dog saaledes at Afgørelsen af, hvorvidt en Markbetjent skal ansættes, overlades til Udvalget.

9. (J. Nr. 266—1906). Fra Forskønnelsesudvalget var i Anledning af den fra sidste Møde udsatte Sag angaaende Betingelserne for Udlejning af »**Vennelyst**« fremsendt nedennævnte Beskrivelse af en over en Del Bygninger sammesteds foretagen Vurderingsforretning:

»Lørdag den 22. September 1906 mødte Tømrermester L. Petersen for Hr. Restauratør

Sveistrup, og Tømrermester S. Pedersen for Forskønnelsesudvalget, for at vurdere de Bygninger i Vennelyst, der tilhører Hr. Sveistrup, for om muligt at opnaa en Overenskomst mellem Hr. Sveistrup og Aarhus Kommune, om at sidstnævnte overtager følgende Bygninger:

2 mindre Kiosker ved Kunstnerplænen	100 Kr.
En Bodega ca. 40 □ Alen Gulvflade .	640 »
Et Ishus ca 180 □ Alen Gulvflade.	2160 »
Theaterbygningen med Theaterinventar, Gasindlæg og Lysekroner	10330 »
En Tilbygning til Anretningsrum . . .	250 »
Køkken og Vaskeribygning med Komfur, m. m.	756 »
Et Høsehus, m. m.	100 »

Ialt. . 14336 Kr.

8 Stk. Skodder til Vinduer og en dobbelt Dør til Pavillonon, der efter vor Formening ogsaa bør købes af Kommunen til en Pris af 375 Kr.«

Aarhus, den 24/9 1906,

L. Pedersen,
Nørrebrogade.

S. Pedersen,
Hjelmensgade 9 b.

Jul. Andersen henviste til den foreliggende Taxation, der var tilvejebragt efter et i sidste Møde udtalt Ønske. Udvalget ønskede ikke at fremkomme med nogen særlig Indstilling, men man skulde ganske henstille til Byraadet at tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunen burde overtage det faste Inventar, der for Tiden tilhørte den nuværende Vært, for at man kunde komme ud af det uheldige Forhold, at Kommunen ejede Grunden, og de forskellige Værter en Del af det faste Inventar.

Simonsen turde ikke paastaa, at Vurderingen af de forskellige Bygninger var for høj, men det

forekom ham ikke, at man kunde forsvare, at anvende saa stort et Beløb paa at købe disse for en stor Del gamle og uheldige Bygninger.

J. C. Petersen troede, at Vurderingen var foretaget med for megen Hensyntagen til, hvad Bygningerne havde kostet at opføre. Den anslaaede Pris kunde Kommunen i hvert Tilfælde langt fra give.

Nørgaard havde vel i forrige Møde slaaet paa, at det vilde være heldigt, om Kommunen kunde overtage det faste Inventar, men han havde udtrykkelig taget det Forbehold, at man kun skulde overtage det, hvis man kunde antage at faa en passende Anvendelse for det, og kunde enes med den nuværende Vært om en passende Pris. Om den første Betingelse var til Stede, var vist for Størsteparten af Bygningernes Vedkommende meget tvivlsomt, men det var i hvert Tilfælde sikkert, at efter den foreliggende Taxation kunde man ikke overtage det. Vurderingen burde efter hans Mening være foregaaet saaledes, at man efter et vist Billighedshensyn havde taget en Pris imellem Bygningernes Værdi til Brug og til Nedrivning. Han vilde iøvrigt spørge Udvalget, om det aldrig havde tænkt paa Muligheden af at nedlægge »Vennelyst« som Forlystelses Etablissement, og lade Haven være en aaben Park i Lighed med Frederiksberg Have med Bibeholdelse af Pavillonen som Konditori.

S. Pedersen havde nok tænkt sig, at den anslaaede Værdi vilde falde Raadet noget for Bystet. Naar man imidlertid betænkte, at Theaterbygningen f. Eks. havde en Gulvflade af 1033 □ Alen, maatte man vist indrømme, at den ikke var for højt vurderet til 10330 Kr., hvilket var 10 Kr. pr. □ Alen; saa var der endda intet Hensyn

taget til Værdien af de tilstedeværende Theaterrekvisitter, Gasindlæg, Lysekroner osv. Vurderingen var foretaget efter Bygningernes Værdi til Brug, og der var ikke givet dem Underretning om, at der skulde tages andre Hensyn.

Jakob Jensen vilde have foretrukket, at man ved Taxationen var gaaet saaledes frem, at man havde opmaalt Omfanget af Gulvflader, Sidevægge og Tagværk og vurderet disse hver for sig; herved vilde man være kommet til et mere korrekt Resultat. Den fastsatte Pris var saa høj, at man ikke engang kunde forhandle med Svejstrup paa det Grundlag. Noget andet var, om denne vilde tilbyde Kommunen Bygningerne til en bestemt betydelig lavere Pris; hvis man saa ikke vilde modtage hans Tilbud, kunde Raadet jo lade Bygningerne vurdere af dertil udmeldte Mænd.

Jul. Andersen kunde ikke skønne rettere, end at den foreslaaede Pris i og for sig vilde være et passende Vederlag for de omhandlede Bygninger. Hvis man lod Svejstrup rive alt det ham tilhørende ned, vilde man alene beholde Pavillonen tilbage, og det vilde blive ganske umuligt for en kommende Vært blot nogenlunde at tilfredsstille de berettigede Krav i Retning af Servering. Det var jo imidlertid mange Penge for Kommunen, og han kunde derfor tænke sig, at man gik den Mellemvej og sagde, at man f. Eks. vilde anvende 10000 Kr., og tilbød Svejstrup at afkøbe ham Bygningerne til den Pris. At forlange, at Svejstrup skulde gøre Tilbud, var efter hans Mening vanskeligt. Den Taxation, der forelaa, var i Virkeligheden Byraadets, idet den efter dettes Ønske af Udvalget var foranlediget foretaget. Overfor Hr. Nørgaard skulde han bemærke, at Udvalget blandt andre Planer ogsaa havde tænkt paa

blot at have »Vennelyst« som et aabent Anlæg, men man havde hidtil ment, at Kommunen, naar den havde sat ca. 70000 Kr. i Pavillonen deroppe, burde have nogen Rente af disse Penge, og det kunde man ikke faa, naar man helt nedlagde Restaurationen. Der burde ogsaa være et Sted, hvor Foreninger og Organisationer kunde holde deres Fester.

Lottrup kunde ikke tænke sig, at der kunde være Tale om at gaa med til den foreliggende Taxation. Derimod kunde man snarere opfordre Svejstrup til at tilbyde Kommunen Bygningerne for en bestemt Pris, der maatte være langt under Taxationsprisen og ogsaa under det af Hr. Jul. Andersen nævnte Beløb af 10000 Kr.

Filtenborg var ganske paa det rene med, at man ikke kunde give tilnærmelsesvis 10000 Kr. for de omtalte gamle og daarlige Bygninger, det højeste man burde give for dem var 5000 Kr. Selv uden de nævnte Bygninger, vilde man altid kunne faa ca. 3000 Kr. i Leje af »Vennelyst«.

Müller kunde ikke indse, at Kommunen havde nogen Interesse af at beholde »Vennelyst« som et Forlystelses Etablissement. Der holdtes kun meget faa offentlige Fester deroppe; de afholdte Fester var for Størstedelen arrangerede af Værten til Fordel for ham selv. Han kunde heller ikke tænke sig, at der var nogen Nødvendighed for at afkøbe den nuværende Vært hans Bygninger; noget særligt Hensyn i saa Henseende skyldte man ham vist ikke. Efter de indvundne Erfaringer maatte man vistnok gaa ud fra, at det var umuligt at drive »Vennelyst« som Forlystelsessted, og man kunde formentlig ligesaa gerne straks skride til at nedlægge det som saadant, og kun beholde »Vennelyst« som Park med Pavillonen som Traktørsted.

S. Pedersen forekom det, at det næsten vilde være at skambyde Svejstrup at byde ham 5000 Kr. for Bygningerne. Man maatte dog ogsaa regne ham til Gode, at han, da han overtog »Vennelyst«, saa at sige fik Tilhold om at afkøbe hans Forgænger det denne tilhørende Inventar.

Sabroe følte sig i høj Grad tiltalt af Hr. Nørgaards Forslag om at gøre »Vennelyst« til en aaben Park. Efterhaanden var »Vennelyst« omgivet af et udpræget Arbejderkvarter, hvis Befolkning ikke havde Raad til at tage ud i Skovene, og som her vilde faa et Sted, hvor de Sommeraftener kunde gaa hen og slaa sig ned med deres Madkurve eller for en rimelig Betaling faa Varer, der stod i Forhold til, hvad der forlangtes for dem. Det havde hidtil altid været en Fejl ved Driften af »Vennelyst«, at Priserne havde været meget høje, og Varerne temmelig tarvelige. Kunde »Vennelyst« nu blive en Folkets Have, deres Have, som ingen Have ellers havde, vilde han finde dette meget ønskeligt.

Mousten var ligeledes af den Anskuelse, at Kommunen næppe vilde faa nogen Glæde af at afkøbe Svejstrup hans Bygninger. Naar der kom en ny Vært, vilde han sandsynligvis forlange bygget noget nyt. Ogsaa han var stemt for at omdanne »Vennelyst« til en aaben Park.

Harald Jensen ønskede at slaa fast, at Udvalget aldrig havde tvunget Svejstrup til at afkøbe hans Forgænger, Kjærulf, dennes Inventar. De nævnte Mænd var enige om Overdragelsen, og Svejstrup var meget ivrig for at faa »Vennelyst«. Taleren gjorde ham udtrykkelig opmærksom paa, at han ikke kunde vente at faa Lov til at overdrage Lejemaalet til en ny Vært, men at Kommunen, naar hans Lejemaal udløb, vilde ud-

byde »Vennelyst«. At Svejstrup desuagtet havde bygget deroppe, maatte staa for hans egen Regning. Hvad selve Spørgsmaalet om Overtagelsen af Inventaret angik, skulde han blot tilføje, at overtog man det, maatte det ikke betragtes som Køb, men som Godgørenhed.

Magnus Nielsen kunde ganske slutte sig til den foregaaende Taler, naar den havde sagt, at her kun var Tale om en ren Barmhjærtigheds Gerning overfor Svejstrup. Den Slags Bygninger som de omtalte burde betale sig i Ejerens Lejetid, naar denne var ude, kunde man ikke regne, at de havde nogen videre Værdi. Tanken om at lade »Vennelyst« for Fremtiden være en aaben Park, kunde han godt være med til.

Vestesen betonedede, at Spørgsmaalene hvorom det drejede sig dels var dette: hvormeget man vilde ofre for Svejstrups Skyld, da man jo aabenbart var enige om, at Bygningerne var ret ubrugelige, dels: hvilke andre Muligheder der var med Hensyn til Anvendelsen af »Vennelyst« end at beholde Etablissementet som Forlystelsessted. Hvis der var Stemning for Forslaget om at gøre »Vennelyst« til en aaben Park, maatte man ogsaa tage Bestemmelse om Belysningen af den. Skulde den staa aaben for Folk om Aftenen, kunde man ikke have den henliggende i Mørke. Paa den anden Side burde Kommunen efter hans Mening ikke afholde den ikke saa lille Udgift til Belysning af Haven. Han kunde tænke sig, at man om Aftenen tog en ganske lille Entré, f. Eks. 5 Øre, hvorved Udgiften til Belysning maaske kunde dækkes.

Jul. Andersen maatte indrømme, at »Vennelyst« var og altid havde været Udvalgets Smertensbarn. Det lod til, at jo længere man talte om

dette Etablissement, jo flere Ideer med Hensyn til det kom der frem, og Udvalget blev i Virkeligheden vanskeligere og vanskeligere stillet. Som Hr. Harald Jensen havde sagt, var der ingen, der havde tvunget Svejstrup til at afkøbe hans Forgænger Inventaret, men efter gammel Praksis var det jo gaaet fra Haand til Haand, og Svejstrup havde vel nok regnet med, at man vilde hjælpe ham til at komme af med det igen. Naar Forholdene stillede sig saa daarligt for Svejstrup, var Grunden hertil i første Række den, at han kom efter en Mand, der totalt havde ødelagt Driften af »Vennelyst«.

Nørgaard skulde til Hr. Vestesen sige, at der naturligvis ved en Ordning som af Taleren foreslaaet var mange Punkter, der maatte overvejes, men først og fremmest var Hovedsagen dog denne, paa hvilken Maade man vilde have »Vennelyst« indrettet, som Forlystelsessted, som Park, eller mulig paa anden Maade. Han vilde for sit Vedkommende foreslaa, at man opfordrede Udvalget til at tage Sagen tilbage og fremkomme med Indstilling om Omdannelse af »Vennelyst« i Lighed med Frederiksberg Have med Bibeholdelse af Pavillonen som Konditori.

Det vedtoges at anmode Udvalget om at fremkomme med Forslag til Drift af »Vennelyst« som aaben Have med Indretning af Pavillonen til Konditori eller lignende.

